

Week 10 opdracht: Effecten door combinaties van stijlmiddelen

Jort Siemes

1. Discussiepunt:

Je formuleert een stelling over de inhoud zelf (Taalkundig-stilistische analyse: de casus Wilders/Pechtold):

‘U beweert dat door gebrek aan tijd/mankracht niet meerdere of andere casussen heeft kunnen behandelen naast APB 2008 & 2009. Maar ik denk dat de Algemene politieke beschouwing wel een significant belang heeft voor een populist, namelijk: om uitgezonden te worden. Dit zie je nu ook met de YouTube Kamerdebat filmpjes van o.a. FVD. Ik ben na dit onderzoek benieuwd of als je een niet voor heel Nederland uitgezonden kamer debat bestudeert er significante veranderingen zitten in de stijlkeuzes van Wilders. Sinds er dan minder “incentives” zijn voor hem om het volk (die nu niet meeluistert) erbij te halen, in de vorm van bijvoorbeeld inclusief ‘we’.

2. Opdracht

A,

Wel of niet verwijzen naar kiezers

Zinsbouw: kiezers presenteren als subject, complement of toevoeging

Verwijzen naar kiezers in combinatie met een perspectiverend werkwoord

Jargon: met of zonder toelichting

Concreet of abstract taalgebruik

1. concrete of abstracte woorden
2. individuen opvoeren als representatief voor grotere groep
3. veelzeggende details
4. citaten

Inferenties expliciteren: wel of niet

Inclusief/exclusief ‘we’

B, Ik zie zelf bij de SP meer focus op mensen, dit lijkt me als een socialistische partij ook logisch. Ook gebruikt De PvdD meer jargon zonder toelichting. Ook vind ik het verschil tussen het gebruik van het stijlelement: ons een groot verschil SP gebruikt dit woord niet terwijl PvdD dit juist veel gebruikt.

C, Bij SP is er een duidelijke reden dat ze vooral de kiezer en verwijzingen ernaar als: ‘mensen’ neerzet. Dit gebeurt een stuk minder bij de PvdD dit komt denk ik omdat die minder gaan over de gelijkheid van: mensen. En meer over gemeenschappelijk eigendom, hiervoor gebruiken ze voornamelijk het woord ons, omdat dit een bezig aangeeft.

Tekst 1:

Bijlage I: Fragment uit de bijdrage van Lilian Marijnissen (SP) tijdens de

Algemene Politieke Beschouwingen (2021

Dank u wel, voorzitter. Ten einde raad, dat zijn de mensen in de wijk Moerwijk in Den Haag, omdat de ratten letterlijk door hun huizen en door de straten lopen. In Apeldoorn worden mensen op dit moment gedwongen om uit een kleinschalige zorginstelling, het Kristal, te verhuizen, terwijl ze dat niet willen. In Venray maken mensen zich zorgen, want de huisartsenpost is gesloten en de dichtstbijzijnde is in Venlo, 30 kilometer verderop.

De Rotterdammers uit de Tweebosbuurt, maar ook mensen bij wie ik geweest ben in Uden, Wit Korea, en de mensen die wonen in de wijk Jericho in Amersfoort, worden hun huis uit gejaagd, omdat dat wordt gesloopt. De inwoners van de Indische buurt in Groningen kunnen eigenlijk niet meer gewoon een normaal huis kopen in hun eigen omgeving, omdat de beleggers daar alle huizen opkopen.

Voorzitter. De afgelopen weken en maanden, waaruit deze voorbeelden komen, zijn wij als SP samen met deze mensen ten strijde getrokken tegen verslechtingen in hun buurt. Samen met die mensen hebben we geknokt voor verbeteringen in hun buurt. Want de buurten die ik opnoem, zijn vaak vergeten buurten. Het zijn vergeten buurten. Zo voelen mensen dat ook. Het trieste is wel dat juist deze vergeten buurten op dit moment heel erg weinig — niks, zou ik willen zeggen — van dit demissionaire kabinet kunnen verwachten.

Dan het onderwijs. Ik weet niet, voorzitter, of u die spotjes op de radio ook weleens hoort, maar ik erger me er kapot aan: "Wilt u ook het beste onderwijs voor uw kind? Kies dan voor particulier onderwijs." Altijd als ik dat spotje hoor, denk ik: zou er nou één ouder zijn in Nederland die denkt: nou nee, ik wil niet het beste voor mijn kind? Natuurlijk, alle ouders willen het beste voor hun kind, maar niet alle ouders kunnen €30.000 per jaar betalen voor, ik noem maar wat, Luzac.

Tekst 2:

Bijlage II: Fragment uit de bijdrage van Lilianne Ploumen (PvdA) tijdens

de Algemene Politieke Beschouwingen (2021)

Voorzitter. [...] Heel veel [...] mensen in ons land kunnen niet vooruit omdat ze onzeker zijn over hun bestaan. Mensen in Loppersum, die door de aardbevingen de scheuren in de gevels hebben zien ontstaan en die al jaren wachten op versteviging van hun huizen. Gezinnen in Wijk aan Zee, waar het kankerverwekkende deeltjes regent boven het dorp, waardoor de kinderen maar beter niet meer buiten kunnen spelen. Maar die mensen leggen zich er niet bij neer. Die komen in actie.

Buurtnetwerk Limmel, de Groninger Bodem Beweging, Frisse Wind: ze komen op voor zichzelf, hun dorp, hun buurt, hun kinderen. Ze binden de strijd aan. En zij verwachten antwoorden. Ze verwachten antwoorden, oplossingen, het inlossen van eerder gedane beloftes.

Zij kijken daarvoor ook naar dit kabinet. Maar dit kabinet kijkt de andere kant op. Dat maakt mensen boos en dat is terecht, want er staat heel veel op het spel. Kunnen de projectontwikkelaars doorgaan met hun megalomane projecten? Kan de industrie doorgaan met haar ziekmakende en vervuilende uitstoot? Kan de NAM doorgaan met het ontlopen van haar verantwoordelijkheid? Kunnen beleggers en grondeigenaars blijven speculeren?

Of wint ons gezond verstand? De zekerheid van het bestaan? Een schone en veilige leefomgeving waar je thuis bent en waar je je thuis voelt? Van wie zijn onze steden en dorpen eigenlijk? Van wie is ons land? Van het grote geld of van ons allemaal?

Voorzitter. Het antwoord op deze vragen bepalen we samen. De sociaaldemocratie weet dat morgen beter kan worden als we vandaag samenwerken. Samen staan we sterker. Samen kunnen we de wereld eerlijker en mooier maken, door krachten te bundelen tussen mensen, samen met maatschappelijke bewegingen, vakbonden en politieke partijen. Samen met hen kunnen we zekerheid vergroten, ongelijkheid verkleinen, vooruitgang mogelijk maken.